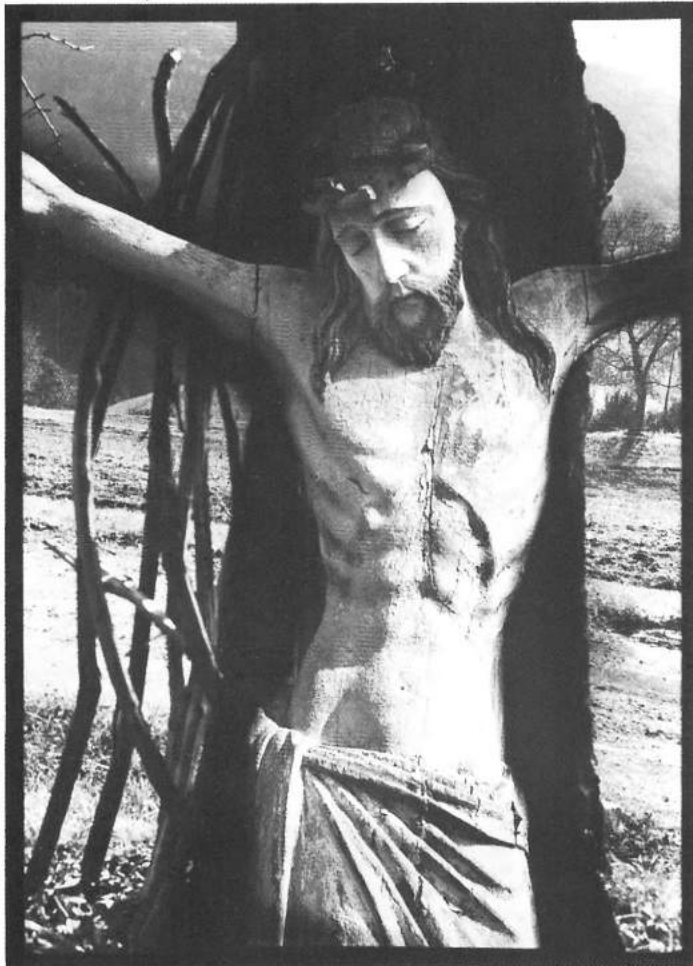

G. VRUS-MURTIĆ, *Otok u pejzažu*Z. VUCELIĆ, *Raspelo*

Hrvatske, Zagreb 1985. — L. Dobronić, Biskupski (nadbiskupski) perivoj — Park Ribnjak, u knjizi: Zagrebačka biskupska tvrđa, Zagreb 1988. — B. Šišić, Dubrovački renesansni vrt, nastajanje i oblikovna obilježja, Dubrovnik 1991. — N. Grujić, Ladanjska arhitektura dubrovačkog područja, Zagreb 1991. — M. Obad Šćitaroci, Dvorci i perivoji Hrvatskoga zagorja, Zagreb 1991. — Isti, Hrvatska parkovna baština, zaštita i obnova, Zagreb 1992. — O. Mariševski i S. Jurković, Maksimir, Zagreb 1992. — S. Knežević, Zrinjevac 1873—1993, Zagreb 1993. — Maksimir 1974—1994, Zagreb 1994. — I. Gostl, Zagrebački perivoji i promenade, Zagreb 1995. M. O. Š., B. B. O. Š. i R.

VRTOVEC, Stanko, fotograf i grafičar (Maribor, 23. XI. 1947). Studirao na Tehnološkome fakultetu u Zagrebu. Fotografije izlaže od 1970. a grafike od 1982. Odabrane fotografske snimke posebnim postupkom prenosi na grafičku ploču (*Vrtovi*, 1985; *ZOO-serija*, 1986). Radi crteže olovkom ili olovkama u boji u kojima ritmički kadrira fragmente krajolika (*Čudno nebo*, 1985; *Odmor uz urednu parcelu*, 1994). Samostalno izlagao u Zagrebu, Ljubljani, Cadaquesu i Karlovcu. Mapu grafike *Campus Zagrabienensis* (s predgovorom Ž. Čorak) objavio u Zagrebu 1988.

LIT.: D. Grubić, Stanko Vrtovec (katalog), Zagreb 1985. — J. Škunca, Od kamere do grafike (katalog), Zagreb 1986. — V. Bužančić, Stanko Vrtovec (katalog), Karlovac 1994. K. Ma.

VRUS-MURTIĆ, Goranka, slikarica (Velika Gorica, 22. II. 1937). Diplomirala na Akademiji u Zagrebu 1960 (O. Postružnik). Bila je suradnica Majstorske radionice K. Hegedušića 1960—62. Dramatičnim ritmovima linija i zvučnim akordima boja gradi apstraktne prizore (*Razdor zvuka*, 1984). U ciklusu *Zemlja* (1987) boje se stišavaju, a u kompoziciji se naziru dijelovi krajolika i vegetacije. — Samostalno je izlagala u Zagrebu, Splitu, Beogradu, Prištini, Ljubljani, Dubrovniku, Velikoj Gorici, La Speziji, Gradu, Londonu, Pordenoneu i Puli. Bavi se emajlom, tapiserijom i kostimografijom.

LIT.: K. Prijatelj, Arte croata (katalog), Pordenone 1972. — P. Selem, Goranka Vrus Murtić (katalog), Zagreb 1984. — V. Maleković, P. Selem i G. Pauletto, Goranka Vrus (katalog), Pordenone 1987. — Z. Maković, Goranka Vrus-Murtić (katalog), Zagreb 1995. Ž. Sa.

VUCELIĆ, Zlata, fotografkinja (Požega, 29. III. 1942). Diplomirala na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu. Osnovni su motivi njezinih fotografija čovjek i predmet u dramatičnome ili lirskom ozračju (ciklusi *Magdica*, *Portreti umjetnika*, *Drugo vrijeme*, *Narodna raspela*, *Međugorje*). Na svakoj je fotografiji vidljiv autorski pristup s originalnim značajkama (*Pjesnikinja Dora Pfanova*, *Slikar Ivo Šebalj*). U portretima psihološki ponire u značaj modela, dok u mrtvim prirodamu prevladava sklad tonova i kompozicije (*Drugo vrijeme*). — Samostalno je izlagala u Zagrebu (1974, 1978, 1982, 1983, 1986, 1992), Samoboru (1989), Portogruaru (1989) i Dubrovniku (1990).

LIT.: Z. Tišljar, Zlata Vucelić (katalog), Samobor 1989. — Lj. Domić, Uz dokumentaciju o spiritualnom (katalog), Dubrovnik 1990. Ma. B.

VUCO, Miro, kipar (Vojnić kraj Sinja, 11. IX. 1941). Diplomirao 1967. na Akademiji u Zagrebu gdje predaje od 1986. Poslijediplomski studij završio 1969. Bio je suradnik Majstorske radionice A. Augustinčića 1969—71. Jedan je od osnivača grupe »Biafra« (1970—78), u okviru koje produbljuje ekspresionističku poetiku V. Michielija. Prvu je samostalnu izložbu (»Broadway sokak«) priredio u Zagrebu 1973. U njoj dolazi do izražaja radikalno ekspresionističko usmjerenje i humanistički angažman (*Na lancu*, 1973). Njegova je figuracija provokativna i polemička, a nastaje u težnji za prekoračenjem tradicionalnih estetskih normi. U ciklusu *Slikarije* (1978) silovito spaja grafičke i slikarske elemente, a poslije 1980. radi reljefe u poliesteru koji pripadaju figurativnom informelu (*Pobjednici disciplina*, 1981). Socijalno-tendenciozni kontekst vidljiv je i u ciklusu terakota *Lijeve postole i ino* (1987), kao i u njegovim crtežima. — Samostalno je izlagao u Zagrebu, Varaždinu, Čakovcu i Osijeku. Njegove se skulpture i spomenici nalaze na javnim mjestima u Crikvenici, Varaždinu, Zagrebu, Beogradu, Osijeku, Opuzenu i Donjemu Lapcu.

LIT.: I. Šimat Banov, Slučaj Biafra, ŽU, 1980, 29—30. — Z. Rus, Miro Vuc (katalog), Zagreb 1981. — G. Quien, Miro Vuc, ŽU, 1981, 32. — D. Malešević, Miro Vuc (katalog), Zagreb 1987. — Z. Rus, Miro Vuc, u katalogu: Postojanost figurativnog 1950—1987, Zagreb 1987. — V. Bužančić, Miro Vuc — veliki Tin u četrdeset Tinova (katalog), Zagreb 1991. Ž. Sa.

VUČEDOL, arheol. nalazište na desnoj obali Dunava I od Vukovara, po kojemu je ime dobila poznata eneolitička vučedolska kultura. Prostrano, višeslojno prapov. naselje smjestilo se na lesnoj visoravni, na položajima zvanim Vinograd Streim, Kukuružište Streim i Gradac. Uzvišica *Gradac*, zapravo neka vrsta akropole, bila je umjetno prekopanim jarkom odvojena od ostaloga dijela zaravanka. Lokalitet ima izvanredno važan strateški položaj uz usku kotlinu koja jedina omogućava prilaz Dunavu i kontrolu